

PROP DE VOSALTRES

La Quaresma del Jubileu

Estimats diocesans:

El passat dimecres vam començar el temps de Quaresma, que ens prepara per a la celebració de la Pasqua del Senyor. Són quaranta dies de reflexió demanant per la conversió personal i pastoral de tot cristià a l'Església i al món. La imatge del camí que cadascun de nosaltres recorre és molt suggerent i afavoreix l'acceptació del lema proposat pel papa Francesc per al Jubileu d'enguany: **Pelegrins de l'esperança**. Són dues paraules que es complementen i expliquen el sentit profund d'aquest any. Caminem cada individu segons la seva pròpia responsabilitat, però alhora ho fem junts, dins la comunitat eclesial, amb l'objectiu de servir la societat que ens envolta i presentant la persona de Jesucrist amb tot el que això suposa de compromís i d'esperança ferma en una meta anunciada, a la qual arribarem sostinguts per la gràcia.

Heu pogut comprovar com durant aquest any accentuem els aspectes més importants de la vida cristiana que ens suggereix el Papa en la convocatòria jubilar. Desitjo que les diverses reflexions i aportacions que ens adreces als uns als altres ens ajudin a aprofundir en les virtuts cristianes, evitant el cansament de sentir-ho repetidament i la rutina de parlar-ne. La gent de CÀRITAS edita cada any un llibre per facilitar la vivència del temps quaresmal. El proposen per a tothom i és conegut i utilitzat per molts de vosaltres. El llibre d'aquest 2025 porta per títol **Allí on ens necessites, obrim camí a l'esperança**. Em sembla molt adient. Us ofereixo algunes frases, paràgrafs i titulars perquè sigui conegut per molts més lectors de tots els àmbits socials i eclesials.

Caminar és un acte d'esperança, saber que arribarem a una meta sense tenir la certesa de com serà el camí, com l'hem de transitar i quines alegries i obstacles hi trobarem. El temps quaresmal ens convida a posar-nos dempeus, a agafar el nostre bastó i una petita motxilla, i a avançar cap a la meta de la Pasqua, cap a la trobada amb Aquell que dona sentit a la nostra vida: Jesús.

Necessitem esperança. Tots coincidim que el dolor més gran que vivim actualment és la realitat de les guerres, totes les situacions de violència i conflicte que impedeixen viure en la pau i l'harmonia per a les quals hem estat creats. Ens dol la tragèdia d'una humanitat que oblidia els drames del passat i tor-

na a ensopegar amb la brutalitat de la violència. Davant d'això, molts grups humans es desanimen, s'angoixen o es deixen vèncer. El papa Francesc proposa alguns signes d'esperança que, després de descriure els efectes negatius de les diverses situacions, ens assenyalen les llums que aixequen l'ànim i la confiança. Acceptant la vulnerabilitat, existeixen camins per a l'esperança. Fins i tot Jesús es presenta com un home vulnerable, des del pessebre fins a la creu. La seva vida és un exemple que tenir cura dels altres, començant per les persones més fràgils, és el camí cap a una vida més plena.

La meua vulnerabilitat és un reflex del camí de Jesús cap a la Pasqua. A la societat actual, marcada per l'individualisme i l'autosuficiència, s'han produït grans oblits pel que fa a la nostra petitesa i a la solidaritat amb els altres. Recordeu una vegada més el contingut de l'encíclica *Fratelli tutti*, on el papa Francesc ens indica les exigències de la fraternitat, que no és una opció entre d'altres, sinó el germen essencial a través del qual podem descobrir la paternitat de Déu. I tot això des de la bondat, des de la sobrietat, des de l'hospitalitat fraterna, des de la tendresa. Com podeu veure, el nostre recorregut té molts matisos que ens permeten entreveure la presència de Jesucrist enmig nostre.

Déu vulgui que els cristians siguin llums del Resuscitat per proposar a tothom un camí nou, ple d'esperança, que ens condueixi fins a la Pasqua.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Processó de torxes per la Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes va celebrar, el passat 16 de febrer, el dia de la Mare de Déu de Lourdes a la Catedral de Lleida. Malgrat que la festa se celebra l'11 de febrer, dia de la primera aparició de Maria a Bernadette a la cova de Masabielle, la celebració es trasllada al diumenge següent per facilitar la participació.

Com és habitual, es va resar el rosari i es va fer la processó amb la imatge de la Mare de Déu de

Lourdes portada per voluntàries de l'Hospitalitat amb les torxes. El bisbe Salvador, que va presidir la missa solemne, també va seguir la processó per l'interior de la catedral.

Al final de la celebració, el president de l'Hospitalitat, Ramon Maria Reig, va anunciar els principals actes de l'Hospitalitat per a l'any 2025, entre els que destaca el pelegrinatge a Lourdes previst per als dies 26 a 29 de juny.

CERCA DE VOSOTROS

La Cuaresma del Jubileo

Queridos diocesanos:

El pasado miércoles empezamos el tiempo de Cuaresma que nos prepara para la celebración de la Pascua del Señor. Son cuarenta días de reflexión pidiendo por la conversión personal y pastoral de todo cristiano en la Iglesia y en el mundo. La imagen de camino transitado por cada uno de nosotros es muy sugerente y propicia una aceptación del lema propuesto por el papa Francisco para el Jubileo de este año: **Peregrinos de esperanza**. Son dos palabras que se complementan y explican el sentido profundo de este año. Caminamos cada individuo según su propia responsabilidad pero junto a muchos otros en el interior de la comunidad eclesial con el objetivo de servir a la sociedad que nos rodea presentando la persona de Jesucristo con todo lo que ello supone de compromiso y de esperanza cierta en una meta anunciada a la que llegaremos sostenidos por la gracia.

Habéis comprobado cómo durante este año acentuamos los aspectos más importantes de la vida cristiana que nos sugiere el Papa en la convocatoria jubilar. Deseo que las distintas reflexiones y aportaciones que nos dirijamos unos a otros nos ayuden a profundizar en las virtudes cristianas evitando cansancios de tanto oír y repeticiones de tanto hablar. Las gentes de CÁRITAS editan cada año un libro para facilitar la vivencia del tiempo cuaresmal. Lo proponen para todos y es conocido y utilizado por muchos de vosotros. El libro de este 2025 lleva por título **Allí donde nos necesitáis, abrimos camino a la esperanza**. Me parece muy apropiado. Os ofrezco algunas frases, párrafos y titulares para que sea conocido por muchos más lectores de todos los sectores sociales y eclesiales.

Caminar es un acto de esperanza, saber que llegaremos a una meta, sin tener la certeza de cómo será el camino, de cómo debemos transitarlo y de qué alegrías y obstáculos nos encontraremos en él. El tiempo cuaresmal nos invita a ponernos en pie, a coger nuestro bastón y una pequeña mochila y avanzar hacia la meta de la Pascua, al encuentro del que da sentido a nuestra vida, Jesús.

Necesitamos esperanza. Todos coincidimos en que el mayor dolor que estamos viviendo en la actualidad es la realidad de las guerras, todas las situaciones de violencia y conflicto que impiden vivir en la paz y en la armonía para la que fuimos creados. Nos duele la tragedia de una humanidad que se olvida de los dramas del pasado y vuelve a tropezar en la brutalidad de la violencia. Ante todo ello hay muchos grupos humanos que se desaniman, se angustian o se hunden. El papa Francisco propone unos signos de esperanza que, tras la descripción de los efectos negativos de las distintas situaciones, nos señala las luces que levantan el ánimo y la confianza. Aceptando la vulnerabilidad existen caminos para la esperanza. Incluso Jesús se presenta como un hombre vulnerable, desde el pesebre hasta la cruz. Su vida es un ejemplo de que cuidar a los demás, empezando por las personas más frágiles, es el camino para una vida más plena.

Mi vulnerabilidad es un reflejo del camino de Jesús hacia la Pascua. En la sociedad actual, marcada por el individualismo y la autosuficiencia se han producido grandes descuidos en cuanto a nuestra pequeñez y la solidaridad con los demás. Recordad una vez más el contenido de la encíclica *Fratelli tutti* donde el papa Francisco nos apunta las exigencias de la fraternidad, que no es una opción entre otras sino el germen esencial por el que podemos descubrir la paternidad de Dios. Y todo ello desde la bondad, desde la sobriedad, desde la hospitalidad fraterna, desde la ternura. Como veis nuestro recorrido tiene muchos matices que nos permiten atisbar la presencia de Jesucristo en medio de nosotros.

Quiera Dios que los cristianos sean luces del Resucitado para proponer a todos un camino nuevo, lleno de esperanza, que conduce hasta la Pascua.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Comença la restauració de la Sang

La Congregació de la Puríssima Sang va iniciar, el 17 de febrer, les obres de reparació dels problemes estructurals de la teulada de l'església, que fa un any i mig que està apuntalada, des de

l'agost del 2023. El pressupost d'aquests treballs és de mig milió d'euros, que es cobreixen amb les aportacions de la Paeria, la Diputació i la Generalitat, a més dels donatius dels fidels. A més de la teulada, també es preveu reparar algunes esquerdes que han aparegut a la façana, amb l'objectiu que la rehabilitació estigui enllestida el mes d'agost. Les obres no afectaran les activitats del temple, ja que s'ha instal·lat una plataforma a la primera planta per poder treballar en la rehabilitació mentre se celebren els oficis religiosos, que inclouen el culte cada setmana i també les activitats previstes per a la Setmana Santa. L'església de la Sang, ubicada entre els carrers Germanetes i Sant Antoni, data del segle XVI, conserva una façana renaixentista i va ser declarada Bé Cultural d'Interès Nacional per la Generalitat el 2016.

Trobada d'uns setanta membres del MCPCC a Juneda

Una setantena de persones pertanyents al Moviment Cristià de Pobles i Comarques de Catalunya (MCPCC) va reunir-se el passat 15 de febrer a La Manreana de Juneda per tal d'assistir a un recés impartit per Maite Brull, Filla de la Caritat i coordinadora de l'àmbit psicològic del projecte Chatillon-Protecció Internacional per a persones sol·licitants d'asil i en Ajuda Humanitària. La trobada va aprofundir en el tema que el moviment treballa aquest curs, «Portadors de pau en un món de violències». La seva aportació va ajudar a reflexionar sobre la pau interior, el dia a dia, i sobre el lloc on cal trobar la pau.

dar a reflexionar sobre la pau interior, el dia a dia, i sobre el lloc on cal trobar la pau.

Tercera trobada d'ecoparròquies a Lleida

La Unitat Pastoral Pilar-Magdalena ha acollit aquest 8 de març la tercera trobada a Lleida d'ecoparròquies d'arreu de Catalunya. Des de fa alguns anys, i promogut pel moviment Justícia i Pau, diverses parròquies miren d'anar-se comprometent amb l'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc, on demana als cristians que

s'impliquin de manera activa en la protecció de la Terra.

La jornada es va fer a la Sala Andreu de la parròquia de Santa Maria Magdalena i va comptar amb una ponència de Marta Trepà titulada «La *Laudato Si'* amb ulls de dona».

Seguidament hi va haver un col·loqui i un interessant intercanvi.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

tots: si us plau, no ens oblidem dels pobres» (17 de novembre).

@Pontifex_es: «L'oració obre el cor al Senyor, i quan l'Esperit Sant entra, et canvia la vida. Per això és necessari resar, per a obrir el cor i fer lloc a l'Esperit» (18 de novembre).

@Pontifex_es: «Ho dic a l'Església, ho dic als governs dels estats i a les organitzacions internacionals, ho dic a cadascun i a

@Pontifex_es: «Assistim avui a una tràgica carestia d'esperança. Quantes ferides, quants buits sense omplir, quant dolor sense consol! Fem-nos intèrprets del consol de l'Esperit Sant, transmetem esperança i el Senyor obrirà noves sendes en el nostre camí» (23 de novembre).

David Jou parla de ciència i transcendència a l'IREL

El físic i poeta David Jou va defensar que, contràriament al que pugui semblar i al que ha estat acceptat tradicionalment, la ciència d'avui pot considerar acceptables determinades maneres d'entendre la transcendència humana després de la mort. Ho va exposar en el transcurs de la conferència «La transcendèn-

cia a la ciència», que va pronunciar el 13 de febrer a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI) dins el cicle dedicat al concepte de «transcendència» organitzat per l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL).

Jou va explicar que tot i que sembla que la ciència hagi de negar la possibilitat de plantejar certes preguntes relacionades amb la transcendència, avui es podria acceptar que més enllà de la matèria i l'energia, la informació pot transcendir. Entre altres preguntes, va plantejar si hi pot haver alguna realitat que transcedeixi l'univers, i va explicar que la ciència es preocupa ara de definir si hi ha Déu, com a element que defineix la vida i l'ordre de l'univers. La propera conferència serà el 13 de març, a càrrec del professor de filosofia Josep Maria Forné, que parlarà de «El futur de la humanitat».

REFLEXIONS

El progrés dels pobles i la pau (I)

L'encíclica *Populorum progressio* de Pau VI, publicada el 26 de març de 1967, és com un fruit del Concili Vaticà II... La clau de la lectura d'aquesta encíclica està en les paraules conclusives: «El desenvolupament és el nou nom de la pau» (PP 87). Una afirmació que fa comprendre clarament que l'encíclica està en la línia de l'ensenyament de Joan XXIII a propòsit del tema de la pau. Com a *Pacem in terris*, també a la *Populorum progressio* la perspectiva de fons és mundial, planetària. La qüestió social ha pres una dimensió mundial. Pel que fa al document precedent, sobre el qual Pau VI insisteix majorment, és l'actuació per aconseguir el desenvolupament. És a partir de l'angle qualitatiu del desenvolupament que van compreses les indicacions i els suggeriments de la *Populorum progressio*. En altres paraules, el desenvolupament desitjat té algunes característiques ben precises. La primera, que és un desenvolupament moral, humanista i universal. El desenvolupament que està al centre de la qüestió social mundial no és només una qüestió econòmica, sinó un desenvolupament que concerneix la justícia, la solidaritat, l'home concret i la comunitat mundial sencera. És creixement en humanitat de la humanitat. Coherent amb aquesta visió de la qüestió social, Pau VI, més que parlar d'Estats i de societats polítiques, prefereix parlar d'homes i pobles, pobres i rics, gairebé per subratllar que el desenvolupament integral dels pobles depèn de la col·laboració i de la cooperació de tots, individus i pobles, rics i pobres. Per precisar ulteriorment la qualitat del desenvolupament, Pau VI, pontífex molt sensible a la dimensió cultural dels problemes, fa referència explícita a l'humanisme planetari (PP 42), és a dir un humanisme obert harmònicament i jeràrquicament a la totalitat dels valors divins i humans i en un horitzó d'eternitat i d'historicitat.

Mn. Eduard Salinas Muñoz

Troballes recull un 12,7% més de roba el 2024

Troballes, l'empresa d'inserció vinculada a Càritas Diocesana de Lleida, ha recollit un total de 725.500 kg de tèxtil usat durant l'any 2024 a la diòcesi de Lleida, fet que suposa un increment del 12,7% respecte a l'any anterior. Aquest creixement reflecteix la consolidació d'un model de recollida eficient i sostenible, en línia amb els objectius d'economia circular i inserció social que promou l'entitat. Els augments més destacats es registren a Lleida ciutat, amb 339.450 kg recollits, un 19,7% més que el 2023 i a comarques com Les Garrigues (+23,4%) i el Pla d'Urgell (+22,2%).

Pel que fa als punts de recollida, els contenidors en via pública han estat els més eficients, recopilant fins

a 669.674 kg, el 93% de la totalitat de tèxtil. En canvi, la recollida en deixalleries només representa el 2,6% del total.

Nova sessió del Cinefòrum Joves

Unes quaranta persones van participar el 16 de febrer en una nova projecció dins el cicle «Cinefòrum Joves» que organitza Església Jove de Lleida. En aquesta ocasió, per veure la pel·lícula documental *La Carta, un mensaje para nuestra tierra*.

D'altra banda, una desena de joves han fet ja la primera trobada preparatòria per a la seva participació al Jubileu de Joves, que tindrà lloc a Roma entre el 28 de juliol i el 4 d'agost.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / SI 18 / Mt 25,31-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fund. Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / SI 33 / Mt 6,7-15]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / SI 50 / Lc 11,29-32]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar màrtir (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Dijous [Est 14,1-3.5.12-14 / SI 137 / Mt 7,7-12]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; sant Ramir (s. VI), monjo i mr. santa Patrícia, mr.

14. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / SI 129 / Mt 5,20-26]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / SI 118 / Mt 5,43-48]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tossalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fundador de l'Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fundadora de les Filles de la Caritat (FC, paü-

les); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Gn 15,5-12.17-18 / SI 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1)]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, màrtirs (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusebia, vg.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

«Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa»

Comencem aquest diumenge el temps de preparació per a la Pasqua, aquest temps de Quaresma. Avui l'evangeli ens presenta Jesús superant les temptacions, formulades en tres exemples: fer servir Déu per satisfer les necessitats corporals, prescindint de la voluntat del Pare: *Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa*; la segona temptació és la del poder, la de reconèixer un altre senyor que no sigui Déu: *Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; adora'm i tot serà teu*. I la tercera és provocar Déu, obligar-lo a fer un miracle només per quedar bé davant la multitud: *Si ets Fill de Déu tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que ha donat ordre als seus àngels de guardar-te*. Aquest és l'estil de vida del món, del diable: fer servir Déu pels nostres interessos, buscar per damunt de tot el poder, el domini; treballar pels béns materials. Però aquest no és el camí de Jesús, aquest no és el Regne que ell vol per al nostre món. Ens ensenya no a tenir, no a consumir sinó a compartir; ens diu que no hem de buscar el poder sinó el servei a tothom; que hem de posar la nostra confiança en Déu però no demanar-li miracles simplement per poder ser admirats pels homes. Jesús no vol res per a ell mateix. Adonem-nos que la temptació és subtil: podria semblar que tot el que diu el diable és bo per aconseguir que la gent cregui en ell. De vegades hi hem caigut tots en aquesta temptació; ens ha faltat senzillesa, austeritat, humilitat, posar Déu per damunt de tot. Jesús venç totes les temptacions a partir de la Paraula de Déu: ella és la que ens il·lumina, la que ens diu què és el que realment vol Déu i desemmascara les temptacions del diable. La primera lectura ens recorda l'alliberament del poble d'Egipte: *Déu ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós*. Aquest alliberament era perquè Israel visqués com a poble de Déu seguint el camí que ell li va ensenyar. Siguem conscients de les nostres temptacions: amb la força de Déu i amb la seva Paraula també les podem vèncer.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrosos. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

► Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol."» Després el conduï a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu."»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado». Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

► Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.